

Maatschappelijk verantwoord ondernemen, daar is het ons, sociale investeerders om te doen.

Ons, dat is hier Trividend, een klein maar dapper **investeringsfonds**: twee werknemers, gesteund door een raad van bestuur en een investeringscomité.

Ontstaan in 2001, uit de samenwerking tussen de ontwikkelaars, de ondernemers uit de “sociale economie”, met financiers als Hefboom op kop:

Ze richten een aparte vennootschap op, **om starters en groeiers risicokapitaal te kunnen verschaffen**, zonder dat zij zelf en hun aandeelhouders daarbij teveel risico lopen. Ze doen het samen met groteren uit de civil society (werkgeversorganisaties en vakbonden, banken, jawell! verzekeraars, groepen met bredere schouders) en samen met de overheid.

Het werd een echte PPS: een privaat-publieke samenwerking, met ook de Vlaamse Overheid in het kapitaal en in een deel van de werkingskost.

We zijn niet groot: 'n 40-tal klanten; 1,5 en inmiddels zowat 2,5 miljoen kapitaal; maar met een duidelijke missie en met verantwoordelijkheidszin, inderdaad, met passie en soms met lef.

-- - --

Waar focussen wij in die **sociale economie** (in de enge zin) vooral op ?

Op **tewerkstelling voor kansengroepen**: voor hen die geregeld uit de boot van onze welvaart vallen. Zij die niet mogen of niet kunnen meewerken. Wegens niet in staat, geen diploma, te oud of te gekleurd, te lang eruit geweest, verslaafd, verschopt, geen schijn van kans om een reguliere competitieve job te krijgen of te houden.

Daarom hebben we (sinds de jaren 60) naast het “normaal economisch circuit” geleidelijk aan een tweede circuit gelegd, waar iets minder hard gereden wordt. En met wissels tussen beide !

Beschutte werkplaatsen, voor mensen met een handicap, een beperking;

Sociale werkplaatsen waar werk op maat geboden wordt, zeg maar in kleinere coupures;

Arbeidszorg met begeleid werk voor gedetineerden, verslaafden, ex-psychiatrie patiënten en taaie OCMW-klanten;

Invoegbedrijven, waar een inhaalbeweging gemaakt wordt met langdurig werklozen en met wie er om een of andere reden uit vielen;

Buurt- en nabijheidsdiensten, waar de levenskwaliteit verhoogt, door een lokale diensteneconomie uit te bouwen die de sociale cohesie versterkt;

Activiteitencoöperaties die mensen uit de werkloosheid coachen, om zelfstandig of bezoldigd werk te ontdekken.

De klemtoon ligt telkens **niet op wat we doen, maar op hoe we het doen**, en met wie. Mensen zijn inderdaad geen gereedschap.

We geloven dat zinvol, aangepast **werk iets waardevols is**, dat samen werken, (en niet alleen het inkomen!) kansen op integratie, op persoonlijk evenwicht, trots en voldoening schept.

Dit soort werk, het vraagt véél begeleiding. Tewerkstellingsstatuten en subsidies volstaan echt niet: er is **ondernemerschap**, er is initiatief nodig.

En dan **ondersteuning**, middelen op het juiste ogenblik en op de juiste maat, en ook veel managementbegeleiding voor, tijdens en na.

Omdat we het moeilijke werk doen: waardevolle dingen, met schaarse middelen, en met beperkte input, en dan liefst nog op een duurzame en menselijke manier. We combineren immers de uitdagingen.

-- - --

En daarmee **overstijgen we ook de sociale economie** in die veel te enge zin. Iedereen kan en mag op een verantwoorde manier ondernemend zijn !

Het ondernemerschap: dat is vooral Gert hier. De ondersteuning, dat zijn, elk op zijn tijd en op haar manier, wij die hier het woord namen en nog vele anderen.

Ons succes meten we niet in euros (die hebben we net als iedereen nodig om te overleven), maar we meten ons aan de **triple P van people, profit en planet**. Daarom heten wij alvast Tri-vidend.

Net daar gaat maatschappelijk verantwoord ondernemen over:

Brengen we maatschappelijk iets bij, creëren we welzijn, is de maatschappelijke kost niet te groot, beperken we de uitval, hebben en creëren we voldoening, recyclen we, is wat we doen wel duurzaam, respectvol, verantwoord ?

Niet wat, maar hoe.

Dat zijn voor ons voorwaarden om eraan te beginnen:

- aan een restaurant waar je in het donker eet en een blinde kelner je bedient,
- aan een sociale werkplaats waar gemeentelijk groenwerk verzorgd wordt,
- aan een bedrijf dat zonnepanelen of dakisolatie plaatst, of dat vooral advies bij energiebesparing levert,
- aan coöperatieven en vzws; aan eerlijke handel in het noorden met het zuiden;
- aan ieder "gewoon" bedrijf, dat op deze eigen, respectvolle manier wil werken;
- aan kringwinkels en fietspunten; aan Pass-werk, dienstencheque- en leerwerk-bedrijven
- aan werk waarbij we elkaar recht in de ogen kunnen kijken
- waar een ander niet --ook niet uiteindelijk!-- in onze plaats betaalt.

Freedom of Movement hoort in dit plaatje. Hetzelfde en anders tegelijk.

-- - --

Wij bij Trividend dragen bij **met toevertrouwd geld** (aandelen of achtergestelde leningen), wanneer we er mee in geloven, en **met ondersteuning** (en soms veel ondersteuning!) net omdat we erin geloven.

En met veel leed, als we waardevolle projecten zien falen. Ook dat hoort erbij. Het blijft bescheiden mensenwerk.

Doch met des te meer trots wanneer het lukt. Wanneer je mensen ziet opstaan, zich rechten en iets verwezenlijken.

Ik zou graag mijn kinderen in de ogen kunnen blijven kijken, als ze me vragen of ik ertoe heb bijgedragen, dat deze wereld een betere plek wordt ?

Dat is het wezen van mijn werk.

-- - --

Mijn dochter van 15 heeft 'n klasgenote, die vorig jaar een stom fietsongeval had. Ans overleefde, maar is verlamd en herstelt slecht en tergend traag.

"Maatschappelijk verantwoord ondernemen" is dan ook heel concreet voor mij: Deze mensen ondersteunen, deze instaplift mee financieren en hem --wie weet-- volgend jaar op mijn eigen wagen plaatsen om Ans te voeren.

Bedankt, Gert en jullie, voor deze kans.

Bozar, 25 november 2008, Bernard Fornoville - Trividend